

Ankor Wat templet i Camodia

kan betale, bygger et højhus. Byen er kommet til at ligne mange andre større byer i den 3. verden, hvor der bygges højt på må og få. Så vi foretrækker Hanoi med sit stærke lokale præg af kolonitidens lave gule bebyggelse, men også der mangler midler til finansiering af tiltrængte renoveringer.

Trafikken er et kapitel for sig. Livsfarlig for både vietnamesere og turister. Især da færdselsregler ofte er til pynt. Sidste tiltag for at mindske de stadig hyppigere ulykker er motorcykelhjælme, som nu er påbudt. Det er heldigt for vietnameserne, at antallet af biler ikke svarer til det enorme antal af knallerter og motorcykler.

Turismen har nået Mekong-deltaet

Vi havde tidligere besøgt Mekong deltaet på en dagtur. Men nu er 2-3 dages pakketure til deltaet almindeligt. Hele busfulde med turister ruller på tværs af Mekong-flodens arme til bl.a. Can Tho, hvor overnatning foregår i de få ældre hoteller i denne største by i deltaet – en million by. Færgen over floden til Can Tho virkede bekendt – med dansk og vietnamesisk flag: Ja, det var en af de gamle danske Storebælts-færger.

Can Tho var som en mindre provinsby - rolig og hyggelig, med mange små kanaler. Om morgenen sejlede vi ud for at besøge et af deltaets største flydende markeder, og kørte siden langs floden igennem An Giang provinsen til Chau Doc tæt ved grænsen til Cambodia.

Chau Doc var tydeligt ved at blive gjort parat til at modtage større antal af turister. Der byggedes hoteller langs vejen fra Chau Doc til Chua Xu-templet og Tay An-pagoden, 5 km. fra byen ved foden af Nui Sam-bjerget. I denne pagode kan man se en stor blå buddha/madonna – pagoden er med sin blanding af religioner/stilarter et eksempel på vietnamesernes pragmatiske omgang med religion. Templet indviet til gudinden Chua Xu er et

af de rigeste i Vietnam. Folk lagde offergaver som stegt gris, frugter, blomstrer mv., da hun siges at bringe velstand.

Så ny var turismen i byen, at det var svært at finde en restaurant – på nær på hotellerne, som der kun var to af inden nybyggeriet. At dømme efter opmærksomheden omkring turisterne, var det åbenbart noget nyt. Alle børn havde tilsyneladende lært at sige "hello", men ikke mere. Da vi blev hentet om morgenen på vores splinternye hotel for at blive kørt til båden til Phnom Penh, viste det sig, at hvad transportmidler angår, havde tiden havde stået lidt stille: Eneste sted på rejsen hvor det var to cykeltaxier.

Cambodia

Det var spændende at rejse til Cambodia med båd fra Vietnam. Ganske vist tog det en time at få visum undervejs, men for blot få år siden havde det slet ikke været muligt for turister at rejse denne vej. Også de 5-6 timers rejse fra Phnom Penh ad floden og videre tværs over Tonle Sap søen til Siem Reap i det nordvestlige Cambodia (tilholdssted for Khmer Rouge i 1990'erne) var en oplevelse for sig. Her som i Chau Doc var der flydende landsbyer (på olietønder), hvor man lever af fiskeri.

Da det var 17 år siden vi sidst havde set Phnom Penh, lige inden FN-soldaterne ankom efter fredsftalen i Paris, var forandringerne slående.

Det var blevet et normalt samfund – hvilket var godt at se – men på godt og ondt. Hvor vi ikke så skyggen af en prostitueret på hotellerne i Vietnam, var det ikke til at undgå at se dem på hotellet i Phnom Penh. I gården foran det tidligere Tuol Sleng-fængsel, hvor de politiske fanger blev torteret og dræbt under Pol Pot's styre, stod der nu parkeret en lang række store biler. Men den økonomiske krise kunne allerede mærkes: De dyre biler stod også på stribe til salg langs husene i de velhavende kvarterer i Phnom Penh.

Dioxin - fakta og videnskab

Mødet med titlen "Hvad er sandheden om dioxiner og misdannede børn i Vietnam?", var en gennemgang af dioxins giftige og misdannende virkninger specielt med henblik på sandsynligheden for dioxinens negative virkning i dagens Vietnam. Mødet blev afholdt 29. januar på VerdensKulturCentret på Nørre Alle i København.

Wilfred Glud fra DVF viste en redigeret udgave af filmen "Battle's Poison Cloud" (Krigens giftige sky) fra 2004. Den oprindelige film på 55 minutter havde Wilfred forkortet til 33 minutter med fakta og den videnskabelige side af problemet, og fraklippet moralske argumenter og overdreven brug af billeder af handicappede børn. Wilfred har også lagt et stort arbejde i at samle nyheder og videnskabelige artikler om Agent Orange på engelsk. På dansk er der samlet alle artikler fra VietNam Ajour om emnet. Se www.davifo.dk/Agent_orange.htm

Arvelige dna-skader

DVF havde inviteret forskningsleder Eva Bonefeld-Jørgensen, lektor ved Institut for Folkesundhed på Aarhus Universitet, der har lavet undersøgelser af dioxin. Hun gennemgik hvad dioxin er og hvordan den virker på mennesker. »Tidligere studier blandt mennesker tyder på, at dna-skader kan nedarves, og man ved fra forsøg med dyr, at dna-skader hos faderen kan nedarves og resultere i et øget antal aborter, mutationer, fødselsdefekter og cancer« udtalte hun til Ingeniøren 5/7 2007. Dioxin har været i søgelyset, da det formentlig har en lang række skadelige effekter, herunder at det øger risikoen for kræft og kan virke lam-mende. Men der er store individuelle forskelle

